جزء لایتجزای زمانی و مکانی در هوش پایه‌محور

بحث ما در این بود که احکام فقه‌ای که بر آگاهی، قصد، فهم بار می‌شود و حالات مختلفی که دارد، این موضوع در ترتب حکم دخیل است. اصل بحث ما این بود. و لذا در این مسأله هوش مصنوعی که امروز مطرح است، چون خود فهم و آگاهی، انواع و مراتبی دارد و در خود فقه این موضوعات با هم مختلف است، ما باید ببینیم از نظر بحث‌های تحقق این آگاهی در هوش مصنوعی تا کجا می‌توانیم بفهمیم و پیش برویم، و تشخیص بدهیم هر کدام در جای خودش چه موضوع فقه‌ای دارند.

بعد‌نبال این بحث، یک تقسیم بندی‌ای صورت گرفت که عرض شد ما کارآیی هوش‌مندانه از هوش ضعیف انتظار داریم، اما از هوش ضعیف انتظار آگاهی و قصد نداریم. ولی در هوش قوی، روی حساب تعریفی که دارد، از او انتظار آگاهی داریم. آیا ممکن هست یا نیست؟ عرض کردم مخالفینی داشته، خودشان پنجاه-شصت سال است که بحث‌های مفصلی کرده‌اند؛ بحث‌های فلسفی و غیر فلسفی؛ در این‌باره که هوش قوی می‌شود یا نمی‌شود.

شاگرد: یعنی در غیر انسان می‌شود یا نمی‌شود؟

استاد: در ماشین. بحث ما هوش مصنوعی است.

اینجا بود که من یک تقسیم‌بندی‌ای عرض کردم. به ذهن می‌آید که در ماشین، هوش مصنوعی قوی هم می‌شود محقق شود. به شرط این‌که ما آن تقسیم‌بندی و مطالب را درست جلو ببریم. در این تقسیم، یکی هوش پایه‌محور بود، و یکی هوش اشراق‌محور. جلسه قبل، بحث ما به اینجا رسید که اشیائی که تنها سه بُعد دارند، محال است در آن‌ها هوش داشته باشیم. اول لحظه و قدمی که در هوش پایه‌محور می‌توانیم هوش و آگاهی داشته باشیم –به مراتبی که عرض می‌کنم- جایی است که نمو داشته باشیم؛ جسم ٌانمِ نمو در جایی است که به زمان محتاج است.

بنابراین تا زمان را دخالت ندهیم، در تحلیل و فهم و ظهور هوش و آگاهی باید بگوییم که بدون زمان و محور t، ما هوش نخواهیم داشت. وقتی زمان در کار آمد، هنوز دو چیز دیگر نیاز است؛ صرف زمان به‌عنوان کم متصل قار کافی نیست، ما باید این زمان را بسته‌بندی کنیم و آن را به قطعاتی تقسیم کنیم؛ در یک قطعه زمانی است که آگاهی می‌تواند ظهور کند. اگر ما باشیم و کم متصل غیر قار مطلق زمان، در آن جا باز آگاهی ظهور نمی‌کند، بلکه حتما ًباید قطعه‌بندی شود. اصل مطلب و کلیات آن را عرض کنم تا توضیحاتش.

همچنین در مکان هم همینطور است؛ یعنی اگر ما صرفا ًیک چیز سه بعدی در نظر بگیریم، در صرف کم متصل قار، باز هم نمی‌تواند هوش محقق شود. یعنی همانطوری که زمان –کم متصل غیر قار- نیاز به قطعه‌بندی دارد، پایه‌ای که زمان در آن پیاده می‌شود...؛ سه محور قبلی آن که در فضای هندسی‌اش سه محور x و y و z است، تا این سه تا را هم بسته‌بندی نکنیم باز هوش نخواهیم داشت. آن هم باید بسته‌بندی شود. یعنی باید قطعاتی از مکان و بُعد را بسته‌بندی کنیم، با قطعه‌ای از زمان؛ در اینجا پایه هوش فراهم می‌شود. اگر ما این کار را انجام ندهیم، پایه فراهم نمی‌شود. مسأله دیگر هم مسأله رد و بدل شدن اطلاعات است که آن را بعدا ًتوضیح می‌دهیم. فعلا

مطالبی که در همین قدم اول در ذهن من است را خدمت شما عرض میکنم.

بازبینی #3
ایجاد شده 12 سپتامبر 2024 13:27:47 توسط ... .
به روزرسانی شده 6 فوریه 2025 11:32:27 توسط ... .